

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

19. De miraculo, quo fides resurrectionis probata est contra quendam de ea dubitante, & contra hæreticos circa annum Domini IIII. grassantes, ac dicentes: Quomodo corpus Dominicum post resurrectionem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

nis vidisset, an vigilans: Respondit: In somnis.
 At ille: Bene, inquit, recolis: verum est, in som-
 nis illa vidisti. Sed etiam nunc, in somnis te
 videre scias. Hæc cum audisset iste, ita esse cre-
 didit, atque id responsione firmavit. Tunc qui
 hominem docebat, adiecit, & ait: Vbi est mo-
 dō corpus tuum? Ille respondit: In cubiculo
 meo. Scisne, inquit ille, eodem corpusculo
 nunc illigatos esse, & clausos, & oculos ocu-
 los tuos, nihilq; illis oculis te videre: Respon-
 dit: Scio. Tunc ille: Qui sunt ergo, inquit, ocu-
 li, quibus me vides: Ad hoc iste non inueniens
 quid responderet, obticuit. Cui hastranti, ille
 quod his interrogationibus docere molieba-
 tur, aperuit. & continuo, Sicut, inquit, oculi il-
 li carnis tuæ, utique in dormiente atque in le-
 tulo iacente nunc vacant, nec aliquid ope-
 rantur, & tamen sunt isti, quibus me intueris,
 & ista vteris visione: ita cum defunctus fue-
 ris, nihil agentibus oculis carnis tuæ vita tibi
 inerit qua viuas, sensusque quo sentias. Caue
 iam deinceps; ne dubites vitam manere post
 mortem. Ita sibi homo fidelis, ablatam dicit
 huius rei dubitationem. Quo docente? nisi
 providentia & misericordia Dei.

*Rupertus Abbas Tuitiensis lib. 7. de diuinis officijs
 ca. 4. De miraculo, quo fides resurrectionis proba-
 ta est contra quendam de ea dubitante, & contra
 hereticos circa annū Domini 1111 grassantes, ac
 dicētes: Quomodo corpus Dominicum post resurre-
 ctionem*

*tionem verum fuerit, quod clausis ad discipulatu-
num intravit.*

CAP. XIX.

HOC sancto Paschæ sabbato, quo cereo
(de cuius quoque præconiis superius ali-
qua diximus) annus ab Incarnatione Domini
millesimus centesimus undecimus incipit
est in Ecclesia S. Laurentij, ad procedentes
eiusdem diei matutinos exstinctis de more ci-
ctis luminaribus, dum eorum vltimum extin-
gueretur, & ad canticum Euangelij, hæc antipho-
na à Domino Abbate Beringero imponeretur,
Mulieres sedentes ad monumentum, ecce re-
pentè ante pedes patris cuiusdam nostri pro-
iectum cecidit ipse, quo firmiter substrictus
erat, cingulum. Ille solutum esse, & sic ceci-
se suspicatus, quod tamen mirum fuisse, quia
cum delapsus fuerat, neque circum cura pe-
desque descenderat, sed ante pedes quasi pro-
iectum (vt dictum est) exsiliat: inclinatus
vt tollens illud, rursus sese accingeret. Cum-
que manus iniiecisset, vt illud sibi met circum-
daret, nodum vt erat fortiter adstrictus, non
credere sibi, vltra quàm dici potest admiratus
est. Intendenti & secum cum stupore magno
reputati, quidnã hoc sibi vellent, ecce vox facta
est, & sibilum tanquã auræ tenuis audiuit, dicen-
tem sibi: Sic potuit clauso Christus prodire se-
pulcho. Siquidem hæc, vt ipse referens testatus
est, admiratio mentem eius persæpè subibat,
quo.

quomodo verum Domini corpus, vnde ipse nullatenus dubitabat, clauso resurgere monumento, clausis poruit ianuis ingredi ad discipulos. Similem historiam narrat D. August. lib. 22. cap. 8. de ciuitate Dei, de Patronia foemina clarissima, quæ cum diuturno languore detenta esset, adco vt medicorum adiutoria cuncta defecissent, apud memoriam S. Stephani mirabiliter curata est. Deficiente itaque medicorum ope, persuadebatur à Iudæo quodam, vt annulum capillitio cingulo infereret, quo sub omni veste ad nuda corporis cingeretur: qui annulus haberet sub gemma lapidem inuentum in renibus bouis. Hoc alligata quasi remedio, & sancti martyris limina veniebat. Sed profecta à Carthagine, cum in confinio fluminis Bagradæ, in sua possessione mansisset, surgens vt iter perageret, ante pedes suos illum iacentem anulum vidit, & capillitiam zonam qua fuerat alligatus, mirata tentauit, quam cum omninò suis nodis firmissimis, sicut fuerat, comperisset adstrictam, crepisse atque exsiliisse anulum suspicata est: qui etiam ipse cum integerrimus fuisset inuentus, futuræ salutis quodam modo pignus de tanto miraculo se accepisse præsumpsit, atque illud vinculum soluens, simul cum eodem annulo proiecit in flumen. Non credunt hoc, qui etiam Dominum IESUM, per integra Virginalia matris enixum,

Q 9 7 &

936 COLLATION. SACRA R.
& ad discipulos ostiis clausis ingressum fuisse
non credunt.

*D. Augustinus lib. de cura pro mortuis gerenda cap.
11. Pater defunctus anxio filio apparet in somnis,
& de Chirographo certiore reddat,*

CAP. XX.

PRO certo, cū Mediolori essemus, audi-
uimus, quod cū debitum repeteretur, à
quodā defuncti patris cautione prolata, quod
filio nesciente à patre iam fuerat persolutum,
contristari homo grauissimè cepit atque mi-
rari, quod ei pater moriens, non dixerit quid
deberet, cū fecisset etiam testamentū. Tunc
nimis anxio apparuit idem pater eius in som-
nis, & vbi esset recantum, quo illa cautio va-
cuata fuerat, indicauit. Quo inuento iuuenis
atque monstrato, nō solum falsi debiti calum-
niam propulsauit, sed etiam paternum recepit
chirographū, quod pater non receperat, quan-
do persoluta est pecunia.

*D. Augustinus ibidem. Augustinus adhuc vivens,
Eulogio rhetori de loco Ciceronis obscuro sollici-
to, in somnis apparet, exponens illi quod non intel-
ligebat.*

CAP. XXI.

NOBIS apud Mediolanum constitutis Car-
thaginis rhetor Eulogius, qui meus in
eadem arte discipulus fuit, sicut mihi ipse po-
steaquam in Africā remeauimus, retulit, cū
rhetoricos Ciceronis libros discipulis suis tra-
deret